

Filippenzen 4:19

“Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in heerlijkheid, door Christus Jezus.”

1 de belofte 2 de vervulling

Gemeente,

Veertien dagen geleden lazen we ook dit gedeelte. Over de gemeente van Filippi die Epafroditus naar Paulus had gestuurd. Paulus, gevangen in Rome. En de Filippenzen hadden Epafroditus de reis vanuit hun stad laten maken naar Paulus toe. Om hem te bemoedigen en mee te leven. Om hem spullen te overhandigen, dekens, eten, kleren die hij goed zou kunnen gebruiken.

En dat was niet de eerste keer. Jaren geleden, toen Paulus in Thessalonica was, hadden ze hem ook al geholpen.

De Filippenzen hebben zoveel voor Paulus gedaan. Maar.....Paulus kan niks terugdoen voor ze. Hij zit gevangen en kan geen kant op. Geld heeft hij ook niet om aan ze over te maken. Hij kan niks terugdoen voor ze. En dat is een naar gevoel. Dat herkennen sommigen wel van ons. Als je altijd door anderen geholpen moet worden en je kunt niks terugdoen. Wie mantelzorg krijgt die kan dat meevoelen. Ja, je kunt bidden voor anderen, zeker, heel belangrijk, maar je zou zo graag ook echt iets kunnen terugdoen voor mensen die jou zo vaak helpen. Maar het kan niet. Paulus kan het niet in zijn huidige omstandigheden.

1 de belofte

Wat doet Paulus dan? Hij geeft toch iets mee voor de gemeente van Filippi. Heel de Filippenzenbrief. Maar nu, aan het einde, nog heel apart één speciale belofte. Geld, bezoek, hulp kan ik jullie niet teruggeven, maar wel een belofte: “Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in heerlijkheid, door Christus Jezus.” Dus toch iets wat je anderen geven kunt, terug kunt geven.

Geef hen een tekst mee. Stuur ze een app, een mail, een kaart met een zorgvuldig gekozen Bijbeltekst erop. Dan geef je toch iets. Iets heel waardevols. Als kind, een mooie kaart sturen met een tekst, als jongere op een andere manier. Dat is toch niet gek?

Dat geldt ook als je wel veel andere dingen mee kunt geven. Je bent in de positie dat wel veel kunt doen voor en geven aan een ander. Als hij slaagt, als hij jarig is of jubileum heeft. Financieel en qua werkracht kun je heel wat

doen voor je kinderen. Mooi, maar is dat alles? Zonder een woord vanuit de Bijbel? Zonder een tekst, een belofte achter te laten, mee te geven? Moeten onze kinderen zeggen, als ze de deur uitgaan, o we zijn niks tekort gekomen, spullen genoeg. Maar iets uit de Bijbel hebben we nooit echt meegekregen. Toen we jarig waren niet, als we slaagden niet, nu we de deur uitgaan niet.....

Paulus geeft de Filippenzen een belofte mee. Dat wil ik u en jullie vanmorgen ook graag doen. Voor de vakantie, als ik een aantal weken niks voor u zal doen. En toch al even vooruit denken, als ik na het afscheid in oktober niets meer voor u doen kan. Daarom geef ik zo graag toch iets mee vanmorgen: Deze belofte. Ook voor als ik er niet meer ben of zal zijn.

Doch mijn God zal vervullen al uw en jouw nooddrift. Dat is zoveel als: alles wat je nodig hebt. Wat je voelt dat je niet missen kan, waar je behoefte aan hebt. En dat ziet dan op onze ingeschapen verlangens. Je voelt als mens behoefte aan mensen om je heen. Aan vriend of vriendin. Aan man of vrouw. Aan kinderen. Je voelt behoefte aan levensinvulling, dat je nuttig mag zijn dat je leven invulling heeft. Behoefte aan eten en drinken, aan slaap. Dat is ingeschapen. Dat is nooddrift.

Daarbij moeten we altijd wel iets bedenken. Onze behoefte daaraan kan te sterk en te overheersend worden. Dat ik iets krijg van: ik moet en zal dat krijgen. God heeft me dat maar te geven want ik vind dat ik niet zonder kan. God moet me dit of dat geven. Ik voel dat ik niet zonder kan. Want dan moeten we er wel wat bijzeggen: God zal onze nooddrift vervullen, geven wat we nodig hebben, om tot Gods eer te kunnen leven en niet te bezwijken in het geloof. Daar richt de HEERE alles op. Daarvoor laat me nooit iets tekort komen. Daar is mijn leven dienstbaar aan, ondergeschikt aan. De vervulling van mijn behoeften en wensen staat onder Gods eer en de oefening van mijn geloof.

Dat is bekering. Ik ben ondergeschikt aan God. God is er niet voor mijn behoeften, maar ik ben er voor God en Zijn eer. Dat is bekeerd zijn: God is er niet voor mijn geluk, maar mijn leven is er voor God. Gods werk gaat niet door het filter van mijn wensen heen, maar mijn behoeften gaan door het filter van Gods eer heen. Bent u bekeerd of onbekeerd?

Ik ben er voor God. De vervulling van mijn nooddrift is ondergeschikt aan Gods eer. En dan kan ik me daar enorm op verkijken. We lezen daarover in Lucas 11. Als het gaat om brood en steen. Om vis en slang, om ei en schorpioen. En het opvallende is dat die tweetallen zo veel op elkaar lijken van afstand. Een brood in die dagen had de vorm van een steen. Een vis, een paling, heeft de vorm van een slang. Een opgerold schorpioen lijkt net een ei.

En als je dan ook nog geestelijk slechtziend bent, van nature blind, dan vergis je je zo. Je denkt dat iets goed voor je is, maar het is het helemaal niet.

Doch mijn God zal vervullen al uw nooddrift. Wat wij nodig hebben in Zijn oog, wat wij nodig hebben om tot Zijn eer te leven en niet te bezwijken dat zal Hij vervullen. Als het daarvoor nodig is, geeft Hij het, vervult Hij je ermee.

Dat is Zijn belofte. En een belofte is een koord dat uitgeworpen wordt. Uitgeworpen op zee. Waar drenkelingen liggen in de golven die dreigen te verdrinken. Maar het koord wordt uitgegooid om het vast te grijpen, om aan vast te klampen. Zo wordt in ons leven dit koord uitgeworpen vanmorgen. Op onze levenszee. Hoe onstuimig het daarop ook is. Mijn God zal uw nooddrift vervullen!

Dat mag u aangrijpen in gebed. Heere, doe het! Heere, maakt waar, ook bij mij. Ik heb het moeilijk, ik voel pijn, ik vraag me af, hoe houd ik het vol? Grijp dit koord aan: Hij zal je nooddrift vervullen. Je dat geven wat nodig is om niet te bezwijken en tot Zijn eer te leven. Grijp dat koord biddend vast. Sla er je gevouwen handen omheen.

Maar dan geeft Lucas 11 ook direct aan wat het is dat we in elk geval nodig hebben. Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die Hem daarom bidden. De altijd goede gave: de Heilige Geest.

De Heilige Geest, Die Christus leert kennen. Die leert Wie Christus is in het licht van Gods heiligheid en mijn zondigheid. De Heilige Geest maakt levend en verbindt met Christus. Leert dat je moet komen tot Hem om vergeving en nieuw leven. Dat je mag komen tot Hem.

De Heilige Geest, Die Zijn wil leert. Die leert wat de wil van God is in je leven. Die je leert daarnaar te verlangen. Die te doen van harte en oprecht. Die je leert berouw te hebben over je afdwalingen daarvan, je zonden. Je zondige aard allermeest.

De Heilige Geest Die je leert Gods weg te gaan. In zachtmoedigheid, lankmoedigheid, trouw, blijdschap, onderwerping, goedertierenheid. Om zo je weg te gaan in voorspoed als je het druk hebt en fijn vindt en kansen ziet. Die je leert om zo je weg te gaan in tegenspoed, als je verdriet krijgt, onvervulde wensen, pijn en zorg.

Hem hebben wij nodig! Om onze ogen te openen voor Christus en voor onszelf, om onze wil om te buigen, om ons hart te vernieuwen. Zonder Hem is er en blijft er de geestelijke dood en blindheid, de onwil en vijandschap, de zondigheid en verdorvenheid.

Maar mijn God zal vervullen al uw nooddrift. Gods beloften wordt ons als een koord toegeworpen. En Gods beloften worden nooit automatisch vervuld, ik kijk er niet naar om en God zal toch wel doen wat Hij zegt, dus ik maak me er niet druk om. Nee, dat is afwijzen en minachten. Gods beloften worden vervuld in de weg van het gebed en de smeking. Ook deze belofte, ook vanmorgen. Grijp Zijn belofte aan met gevouwen handen. Geef mij Uw Geest. Die heb ik nodig, zonder Hem ben ik verloren! Het koord wordt u toegeworpen. Als je iets van je nooddrift ziet, kun je er ook niet vanaf blijven. Kun je niet anders dan je handen ernaar uitstrekken. Heere, maak het waar, ook bij mij. Steeds weer heb ik Uw Geest nodig, elke dag, elke morgen. Sla je gevouwen handen om dat koord.

En dan zegt Zijn belofte; Hij zal het doen. Want wat denkt u: zou God Zijn belofte u toewerpen, dat koord, en als u dan dat koord vast wilt grijpen, het een stukje terugtrekken, zodat je er niet bij kunt en toch verdrinkt? Zou je dat van God mogen denken?

Of ligt dat koord nog steeds op uw levenszee? En nog steeds onaangeroerd door u, door jou? Dat koord ligt er, maar nooit aangegrepen? Je ziet geen nood, je mist niks voor je gevoel. Je red het wel. Zo vaart loopt het niet. Het leven is zo moeilijk niet dat ik het niet aankan. En ik zie de wolken niet die komen, de storm niet die op zal steken, de golven die aanstaande zijn. De weersvoorzichten zijn: de storm van Gods gericht, de bui van Zijn oordeel, de golven van Zijn toorn komen eraan. Maar je grijpt dat koord niet vast. En als de storm ineens opsteekt en de golven van gericht komen, dan is het te laat. Geen houvast, niets aangegrepen, aan jezelf overgeleverd en voor eeuwig en onder.

Nu nog ligt het koord binnen handbereik. Nog is het genadetijd, beloftetijd. Totdat.....

2 de vervulling

Paulus zegt: doch mijn God zal vervullen! Zal doen overvloeien, Het woord van Pinksteren is dat: vervullen, doen overlopen. Zal. En Jezus zei: Want indien gij die boos zijt weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen die hem bidden. Want ieder die bidt, die ontvangt, ieder die klopt wordt opengedaan. Je zou het nu voor het eerst kunnen en mogen gaan doen. Vanavond, vandaag. Dan is het nog op tijd. Ik mag beloven, dan blijft het niet bij die éne keer, dan krijg je Hem steeds weer en meer nodig. Zo zal God vervullen al je nooddrift. Vast en zeker. Doch mijn God zal. Vanwege Christus werk en offer. Verzegeld in de Heilige Doop en in het Heilig Avondmaal. Vraag erom. Bidt om Hem.

Daar staan dan nog drie dingen bij. Drie bepalingen. Die die belofte van vervulling inkleuren. Eerst nemen we erbij: door Christus Jezus. God vervult al je nooddrift door Christus Jezus. Omwille van Christus Jezus. Uit Zijn doorboorde hand. Dat maakt het wel heel bijzonder. Alles wat je krijgt, alle nooddrift die vervuld wordt. Want die komt uit Zijn doorboorde hand. Gekruisigd. Bebloed. Want Hij had aan het kruis niets. Geen gezelschap, geen mensen om Zich heen, geen kleding en geen eten en drinken, geen onderdak en geen pijnstillers. Hij niet. Omdat Hij ze verwierf voor ons. Alles wat wij ontvangen is door Hem verworven aan het kruis.

Omwille van Hem. Op Zijn kosten. Dus dat hoeft mij en mag niet tegenhouden. Dat het veel te veel is voor iemand zoals ik, dat ik het niet verdien en nooit de prijs voor kan voldoen, nooit me waardig kan maken. Zo'n grote gave als de Heilige Geest, Die verdien ik helemaal niet. Maar het is door, op grond van, Christus Jezus.

Zou dat besef me niet heel dankbaar willen maken? Dat het nooit gewoon zou mogen worden: dat ik eten en drinken heb, dat ik een huis en kleren heb, dat ik mensen om me heen heb, dat ik een man of vrouw naast me heb. Het is dankzij Hem.

Wat is het nodig om dat te zien elke keer weer. Anders gaat overal de glans vanaf, anders wordt je een mopperend mens en ontevreden echtbaar. Zie je voorbij aan wat je elke dag alweer krijgt. Als je ziet dat het door Christus Jezus is, dan wordt het nooit gewoon, dan ben je elke dag weer zo dankbaar voor je kopje thee en koffie, voor je huis, voor je kleren, voor elkaar. Elke dag een gouden rand.

Hoeveel te meer geldt dat voor alles wat je van Zijn Heilige Geest ontvangt. Elke druppel geloof, liefde, verlangen, elke druppel berouw en gehoorzaamheid, elke druppel dankbaarheid en elke druppel volgzzaamheid en onderwerping en zachtmoedigheid. Elke druppel krijg je van Hem. Door Zijn doorboorde handen je gegeven. Elke druppel geestelijk leven is uit Hem en door Hem je gegeven. En brengt je weer tot Hem terug. Geestelijk leven krijg je door Christus Jezus en brengt je tot Christus Jezus. Dat is kenmerk van het ware.

Letterlijk in Christus Jezus. In gemeenschap met Christus Jezus. In verbondenheid met Hem. In de kennis van Hem. Dat Hij de mijne is en ik de Zijne. Dat ik rank in de Wijnstok ben. Dat is het eerste. God vervult al mijn nooddrift in Christus Jezus. In de gemeenschap met Hem. Nooit los van Hem. De eerste vraag is: ken ik Jezus Christus? Kunt u, jij zonder Hem? Als ik maar hulp krijg, als ik maar beter word, als ik maar weer me gelukkig voel, als ik

maar kracht krijg, als ik maar weer wat aan kan. En dan kan en wil ik zonder Jezus ook wel verder. Een rank die zonder Wijnstok kan. Dat is een dode rank.

God zal al uw nooddrift vervullen in Christus Jezus. In gemeenschap met Hem. Dan zal Hij ook met Hem alle dingen schenken. Dan geeft Hij er alles bij wat je nodig hebt om tot Gods eer te leven en het geloof te behouden. Daar is Christus de Bron van. Dat gold Paulus: ik vermag alle dingen in Christus Jezus, dat geldt ieder ander: in Christus Jezus.

Het tweede dat erbij staat is: naar Zijn rijkdom. God zal alles vervullen naar Zijn rijkdom. En God heeft een rijkdom. Een hemel vol. En God heeft die in handen gegeven van Zijn Zoon. Met hemelvaart: Jezus heeft de plaats ontvangen dat Hij over alle dingen van de Vader beschikken mag. Een hemel vol. Een schathuis van zegeningen. Alles is des HEEREN. De hemel en de aarde en haar volheid. Dat is genoeg voor jullie, voor ons allemaal, voor tienduizend werelden. Zoveel is er bij God om ons te geven. Spurgeon die zei eens: in dat licht moest eens denken aan dat poesje dat op het strand van de oceaan stond en dat zei bij zichzelf: ik ga heel de oceaan leegdrinken. Och, dat lukt dat poesje nooit. Eén poes drinkt de oceaan niet leeg. En twee poezen ook niet. En alle poezen van de wereld ook niet. Eén mens drinkt de oceaan van Gods rijkdom niet leeg, en twee mensen ook niet. En alle mensen van de hele wereld ook niet. De oceaan van Gods rijkdom is vele vele malen groter dan al onze nooddrift. Zul je daar nooit aan twijfelen? Nooit en tenimmer denken dat de HEERE geen raad heeft, geen kracht, geen genade voor je? Je kan zo leeg, zo hulpeloos, zo onmogelijk niet voelen, of bij Hem is meer dan genoeg aanwezig.

Je mag je wel afvragen: als Gods rijkdom zo groot is, waarom leven we dan zo arm? Waarom zijn wij dan niet geestelijk gezond en rijk aan geloof, liefde, verlangen, godsvrucht en heiliging? Waarom niet? Dat kan maar één verklaring hebben. Omdat we zo weinig drinken. Omdat we zo weinig nooddrift gevoelen. Omdat we zo weinig smeken om al wat ons ontbreekt. Omdat we zo klein denken van God, of omdat we zo zelfgenoegzaam zijn, zo tevreden met onze mate van godsvrucht en geloof. En we vinden het wel goed en prima. Ja, van geld, van kleren, van levensgeluk, van gezondheid hebben we eigenlijk nooit genoeg, mag altijd meer zijn en worden, maar van godsvrucht hebben we al gauw genoeg, dan zijn wij tevreden en zelfvoldaan. En we drinken, we smeken niet meer. Wat erg, wat doen we daarmee de HEERE verdriet en onzelve tekort.

En er staat nog iets bij, het derde: God zal vervullen al uw nooddrift door Christus Jezus, naar Zijn rijkdom, in heerlijkheid. In heerlijkheid. Op heerlijke manier. Eigenlijk is dat: op Goddelijke manier. Die vervulling van al je

nooddruft zal Gods stempel dragen. En dat stempel van Gods manier van vervullen is eigenlijk de letter v. Eerst omlaag en dan omhoog. Eerst in de diepte van onmogelijkheid, en dan de hoogte in. Op Zijn manier. Dat betekent dus: niet op onze manier. Niet volgens onze berekening. Niet volgens onze inzichten. Onze manier is vaak: direct omhoog, een rechte lijn naar boven toe. Zonder diepte, zonder onmogelijkheid. Maar in heerlijkheid is: op Gods manier. Juist door de onmogelijkheid heen schittert Zijn macht en trouw het mooiste.

Een voorbeeld. Als God had gezorgd dat farao niet achter Israel was aangekomen zou dat mooi geweest zijn. Dat zou onze manier geweest zijn. Maar nu farao wel achter Israel is aangekomen en het voor de Rode Zee in het nauw bracht en er geen uitweg leek te zijn en ze schreeuwden van angst, nu is Gods macht zo gebleken: er kwam toch een pad, door de zee heen. Toen zongen ze echt: dit werk is door Gods alvermogen door 's HEEREN hand alleen geschied. Als Jezus bewaart, door de benauwdheid heen, door het einde van je eigen krachten heen, dan schittert Zijn macht en Naam het meest. Dan zal ik zingen en dan zal ik aan het einde zingen: Groot en wonderlijk zijn Uw werken. Dat is: in heerlijkheid.

Als dat gebed om te groeien in geloof. Van John Newton. In J.I Packer "Jagen naar heiliging", prachtig boek! Hij haalt Newton aan, die zegt: ik bad om groei, groei in geloof en genade. En wat deed God? Hij liet me het verborgen kwaad van mijn hart voelen, hij liet de krachten van de hel mij aanvallen, met Zijn hand verergerde Hij mijn leed en smart, doorkruiste al mijn plannen. Ik riep HEERE, waarom? En toen zei Hij: zo verhoor Ik gebeden om genade en geloof. Deze innerlijke beproevingen zullen u van trots en eigen ik bevrijden en uw plannen voor wereldse vreugde breken opdat u in alles Mij zult gaan zoeken.

Door de beproeving heen. Wonderlijk. Op Zijn tijd en op Zijn wijze. En ondertussen, als het omlaag gaat, op de bodem zit, de bodem van je onmogelijkheid, dan oefent de HEERE je in deze tekst. De HEERE zal..... Al zie ik het niet, al weet ik niet hoe, maar de HEERE zal..... Dan mag je je hechten aan deze tekst. Als een klein zeediertje dat zich vastzuigt met zuignapjes op de rots in de branding. Niet ervan af te slaan en te krijgen door de golven en de storm. Dat is geloof: je vastzuigen op de rots van Gods belofte. Door de stormen en golven heen.

Wat mooi als je dit aan anderen mee kunt geven. Als je zelf hebt ervaren zo is het! De Heere maakt het waar. Kunt u dat beamen en getuigen? Laat ik er dit van zeggen: dit was onze trouwtekst, nu ruim 31 jaar geleden. Hij

hangt boven ons bed ingelijst. En de Heere maakt het waar. Al die jaren door heeft Hij dat gedaan. Echt, je komt er niet bedrogen mee uit.

En als terugziet zul je zeggen: het heeft ons aan niets ontbroken. Zo was het goed, zo is het goed. Zo was het in heerlijkheid. En zo zal het zijn in eeuwigheid. Als je dan terugkijkt. Al die vervullingen, door Christus Jezus, naar Zijn rijkdom, in heerlijkheid. O HEERE, Gij hebt het gedaan. Dan zal blijken: zingen aan de glazen zee. Zo helder als kristal als je terugkijkt. En je zult niet anders kunnen dan zingen. Dat Gods wegen en werken wonderlijk en heerlijk zijn.

Amen